

přemostěny

zpravodaj

#rozhodnisesprávně

Rozhovor s Milanem Schejbalem

Program

9:00 – 13:00

Semináře

Jaké bylo vaše nejdůležitější rozhodnutí?

„Asi jestli po vystudování DAMU se budu věnovat divadlu nebo ne. Z hlediska profesního. A řekl jsem si, že to zkusím 2/3 roky, a když to nepůjde, tak to nechám.“

14:00 – 14:40

[[WAR-IN-PROGRESS]]
v_Most—Relikty
(Praha)

Vaše nejoblíbenější divadelní hra u nás v Městském divadle, kterou jste režíroval?

„Určitě *Obsluhoval jsem anglického krále* od Hrabala. Na Hrabala totiž vzpomínám nejradši, protože to bylo tak, že se to opravdu všechno sejde jednou za deset let, že všichni táhli za jeden provaz. A bylo to všechno dojemný – celá ta práce. Bylo to hrozně pěkný.“

15:10 – 16:00

Gerta S.—
Zpátečníci
(Praha)

Co vás baví na amatérském divadle?

„Mě baví, že se pořád setkávám s tvůrčími lidmi. A baví mě na tom to, že se od nich můžu neustále učit, protože jak říkal Werich, že když je člověk mladý a není blbej, tak se učí od starších, a když je člověk starší a není blbej, tak se učí od těch mladších. A opravdu tu vždycky od amatérů chytám strašnou energii, protože ty lidi to dělají z toho důvodu, aby to dělali, že se chtějí nějak vyjádřit k tomuhle světu, ve kterém žijeme, a mě to strašně nabíjí. Mnohokrát jsem získal od amatérů hodně inspirativních titulů a postupů. A taky občas něco okopím.“

20:00

Koncert Defiitívi
Ententýk (Most)

Jaký máte vztah k mosteckému divadlu?

„Velmi vřelý. Já mám na rozdíl od některých svých kolegů mostecký divadlo strašně rád. Mě prostě fascinuje ten prostor. Já jsem tady byl dva roky v angažmá, než jsem šel do Divadla ABC v Praze. Moc se mi tady zalíbilo a se souborem jsme se spřátelili.“

21:00

Koncert Circus
Brothers (Praha)

Tehdejší vedení a herci mě poprosili, abych tady každý rok hostoval. A skutečně to splnili a já tady od toho roku každý rok jednou v sezóně hostuju. A mám to tady hrozně rád, mám rád lidi, kteří jsou v divadle, herce, s kterými se stýkám i mimo divadlo. Myslím, že na sebe dneska slyšíme, je to hrozně fajn práce.

Mě to divadlo fascinuje, jak je vymyšlené a udělané, byť vám to možná přijde jako betonová budova, ale ta budova se dostala do dějin architektury, do seriálu BBC, protože když tam nebyla ještě ta Spořitelna a Centrál, tak to mělo luft. A vevnitř je výborná akustika! Když to začalo, kluci vyprávěli, že když tam byl Cirkus Humberto, šli ze zadního jeviště – to je 30 metrů – a říkali si mezi sebou, tak to bylo slyšet až do jeviště. Ono se to možná nezdá, ale když sedíte v poslední řadě, máte ty herce jako na dlani.“

Vaše nejoblíbenější literární dílo?

„To bude asi *Tři muži ve člunu*, a pak český *Saturnin*.“

Co si myslíte o alternativním divadle?

„Já si myslím jenom to nejlepší, protože když jsem začínal v tom roce 1943, tak jsme měli taky takový soubor, kde každý studoval na nějaký jiný vysoký škole a vůbec se nám nelíbilo to oficiální divadlo.“

A chtěli jsme dělat něco úplně jiného. Chtěli jsme se nazvat Alternativní divadlo, ale to nám nedovolili, takže jsme se jmenovali Aneb divadlo - takže jsme to nahradili tím českým ekvivalentem a dělali jsme alternativní divadlo. Myslím si, že je strašně důležitý proto, aby ten mainstream, do kterého se rád zahrnuji – žádný mainstreameček, ale ultra mainstream – že je to důležitý navzájem, ta alternativa začne oplodňovat a inspirovat tu činohru s novými a nevyzkoušenými postupy.“

Hawai nebo quatro formaggi?

„Quatro formaggi.“

Stopa—Černá na Černý

Páteční festivalový den odstartoval soubor Stopa s inscenací *Černá na Černý*. Představení nás vtáhne do doby 19. století na vesnici, ve které byl zastřelen jeden z obyvatelů. Vdova Marie se ocitá v nepříjemné situaci. Musí se postarat o pět dětí a zaplatit dluhy, které jí manžel ponechal. Ji ovšem zajímá pouze jediná věc. Kdo je vrahem?

Soubor si dokonale vyhrál se scénografií. Dobový nábytek, ale hlavně oblečení fungovalo jako přenašeč do historické doby skvěle. Proto mě mrzelo, že některé rekvizity byly nedopracované. Herci například pracují s knihou, jejíž obal nese prvky spíše dnešní doby. Jedna z dalších věcí, která mě nenadchla, byly vtipy. Zde platí heslo: opakovaný vtip není vtipem.

V některých chvílích bylo hůře rozumět a možná bych odstranila pár replik, aby se představení tolik netáhlo. Ráda bych ovšem ocenila fakt, že si člověk až do úplného konce nebyl jistý tím, kdo je vrah.

Jak představení vznikalo? Je to autorská tvorba? A kdo přišel s tímhle nápadem?

„Je to autorská tvorba. Soubor si vybral detektivku, vlastně myslím, že s tím nejdřív přišel jeden z nás. Zároveň jsme chtěli něco lokálního, a tak to nějak vzniklo.“

Bylo náročné sehnat nebo vytvořit kostýmy pro tuto inscenaci?

„Já jsem je přešívala. Nebylo to nějak těžké.“

Bylo prvním plánem pracovat se stínem?

„Myslím, že to vzniklo při tvoření té scény. My jsme nejdřív přemýšleli, že tam rozvěsíme látky a pak nám došlo, že by se to dalo použít pro práci se stínem. Asi to nevyšlo úplně tak, jak jsme plánovali. Chtěli jsme pracovat s průhledností těch látek, jenže když se to světlo do nich opřelo zepředu, tak nám z toho vznikla stínohra, i když jsme ji neplánovali mít všude.“

Co na to diváci?

„Já tenhle soubor znám a už jsem je několikrát viděl. Oni jsou hodně komediálně založení a mají svůj specifický smysl pro humor, který se mi líbí. Proto mě vlastně mrzelo, že se pustili do něčeho vážnějšího, protože bylo vidět, že se do toho snaží vtlačit ty svoje komediální prvky, ale tím že to bylo vážné téma, tak to tam tolik nevyniklo. Takže jim radím, aby se pustili do něčeho, co jim sedí, do něčeho komediálního a budu se bavit od začátku do konce.“

„Mně se to moc nelíbilo. Přišlo mi to složité. Asi si vzali moc velké sousto.“

„Scéna vypadala moc hezky. Minimálně nápaditě. Byl tam moc hezký dřevěný nábytek a kostýmy byly taky super. Proto mě mrzelo, když měl na sobě jeden z herců normální brýle, navíc tam má knížku, která má moderní přebal a to mi to hrozne moc kazilo. Když už si dali práci sehnat dobový nábytek a kostýmy, tak měli domyslet i tohle.“

„Mě by docela zajímalo, proč „analýza znamená světlo“. Tomu jsem jako divák nerozuměla.“

Poznámky z diskuse:

- Až na scénu s duchy je stínohra zbytečná.
- Pokusit se lépe vytvořit loutku mouchy. Použít třeba drát, aby se loutka dala více zanimatizovat.
- Některé scény nejsou uvěřitelné, např. vztah hraběte a vdovy.
- Zkusit si inscenaci přehrát jako rozhlasovou hru. Dal by se pak lépe podchytit timing.

Kabaret Sauvignon—Hannibal před kamerami

Byl plán z toho udělat společenskou / mediální satiru?

Ano. Vznikli jsme s tím, že chceme dělat autorské věci – věci, které se budou pokoušet být společenskou satirou. Takže je to vlastně zadání a rok od roku hledáme způsob, jak to naplnit.

Kdo přišel s nápadem „médiá“?

Médiím se věnujeme poměrně dlouho. Naše minulá hra se jich také jistým způsobem dotýkala.

Proč zrovna tohle téma?

Je to instituce, která má nesmírnou moc a s tou mocí se nakládá čím dál tím hůř. Např. to, komu dávají mediální prostor – to jsou věci, které výrazně ovlivňují společnost.

Nám představení přišlo docela statické... Přemýšleli jste na rozehrání nějakého jednání?

Snad už ani ne. My to samozřejmě dobře víme. Řekli jsme si, že nám jde víc o obsah, o to, co chceme sdělit, než abychom to sdělovali technicky dokonale. Záměrně jsme se pohybovali mezi nadsázkou Cimrmanů a České sody nebo TELE TELE. Nečekáme od sebe nějaké velké herectví, procitování nebo jednání.

Proč jste tuto med. Satiru zasadili do antiky?

No to je dobrá otázka...

Soubor si vybral velmi vděčné téma, které publikum rozesměje vřdycky. Byla to vlastně dobrá rešerše toho, jaké chyby a detaily dělali a dělají politici a moderátoři. Zahrané to bylo velmi čistě, oceňujeme, že herci nekarikovali a nepodceňovali diváky.

Jakkoli je však toto téma vděčné, je zde riziko, že se humor vyčerpá... k čemuž zde došlo. Vtipy se opakovaly – přestaly fungovat, začínaly být ohrané. Navíc tam scházela jakákoli dějová linie a jednání.

Viděli jsme inteligentní lidi s inteligentním humorem a z představení je cítit, že splnili svůj cíl – tedy pobavit nás.

Vlastně tohle je více méně náš třetí text. Poprvé to byl takový soubor scének – každá byla o něčem jiném. Nebyly všechny z antiky. Nakonec jsme zjistili, že to nefunguje. A tak jsme si vybrali jedno téma – toho Hannibala. Vlastně ten nápad šel přes toho Oidipa, kdy jsme si řekli, že to pojednává o zodpovědnosti a nám se líbilo zmuchlat ten příběh do toho stavu, jak by ta zodpovědnost byla řešena současnými politiky. Tím nám vzniklo antické téma.

Je něco, co byste vzkázali divákům?

Já doufám, že vzkázalo to divadlo. Já obecně nepodceňuju humor. My si o tom divadle zas tolik nemyslíme, třeba jak zaznělo v rozboru, že se lidi „jenom zasmáli“. Myslím, že umět rozesmát publikum není malá věc a když se to podaří, tak jsme spokojení.

Co na to diváci?

„Představení začalo, skončilo, byl jsem u toho a neodešel jsem. A jsem rád, že jsem u toho byl. Víc k tomu říci se moc nedá, protože je diskutabilní, jestli to bylo divadlo.“

„Pro mě to byl inteligentní humor, který nebyl na první dobrou a byla tam příjemná rovina toho „antiherectví“, nebyla tam snaha vžít se do jednotlivých postav, ale herci byli po celou dobu naprosto konstantní, což mi k tomu sedělo.“

„V průběhu jsem čekala něco nového... a ono to nepřišlo.“

Poznámky z diskuse:

- Jsem váš velký fanoušek! Já vás žeru, zaplatil bych si na vás lístky kamkoli!
- Máte to dobře nakoukaný, vlastně mi to nepřijde jako politikum - spíš to je určitý stereotyp
- Já jsem zažíval to, co zažívám vždycky, když se dívám na televizi - bezmoc. Jen opakuje to, co jste viděli. Divadlo umí „podívat se na to jinak“ – tak proč na to jinak nenahlídnout...?
- Je to relativně dlouhé na to, jak stejné to stále je. Ke konci nepřichází nic překvapivého.
- Dostali jste se přesně do délky, kdy už byste museli tančit nebo zpívat při takovém formátu, který máte.

SoLiTEater—Dostaví se Oscar Wilde

Odkud jste čerpali? Měli jste více zdrojů nebo pouze jednu knihu?

„Některé věci jsou podle předlohy, ale je tam i mnoho autorského vkladu. V tom smyslu autorského vkladu, že jsme vycházeli z knih o životě Oscara Wilda. S tvarem jsme přišli sami. Věděl jsem, že existuje hra, která je ve formě přednášky. Napadlo mě ten koncept převzít a ještě jsme spolupracovali s jedním dramaturgem, který nám pomohl to dát do nějakého výsledného tvaru. Ještě jsme se divákům snažili předat skutečné fakty. Některé dialogy jsme si museli vymýšlet sami.“

Většina postav, které se tam objevily, byly reálné?

„Většina postav, které jsou zmiňovány, jsou reálné. Frank Harris, který byl přítel Oscara, byl skutečný novinář. Vězeň, který se tam objevil, byl vymyšlený. Ale vězeň, kterého čeká šibenice, ten byl skutečný.“

Už od začátku jste chtěli mít takhle šetrnou scénografii?

„Je to divadlo na divadle, takže by to mělo fungovat jako přednáška, ale bylo to divadlo. Neměli jsme v plánu udělat secesní výpravu. A taky se mi to muselo vejít do auta. Což se vejde.“

Páteční podvečer jsme měli možnost zhlédnout inscenaci *Dostaví se Oscar Wilde* od pražského souboru SoLiTEater. Obsahově se hra zaměřuje na vývoj osobnosti Oscara Wilda, což byl anglický spisovatel a dramatik. Inscenace je brána jako přednáška o jeho životě, a jakým způsobem se postupně vyvíjel. Pro mě bylo někdy obtížné porozumět, jestli hlavní postava mluví k nám, jako k obecnstvu jeho tvorby nebo jestli boří čtvrtou zeď a mluví k nám jako k obecnstvu, které přišlo na představení.

To bylo jen na začátku, pak jsem se už do toho dostal. Určitě stojí za zmínění jednoduchá scénografie, díky které si divák mohl představit vlastní místnost. Na začátku se pořád měnila prostředí, nevěděl jsem, kde se to zrovna odehrává. Celkový zážitek mi přijemněly herecké výstupy – až na hraní opilosti. Jedno velké minus - hra jela pořád v jedné rovině. Stále jedno a to samé tempo, což diváka po chvíli omrzelo. Hra a její nápad byl pro mě uspokojující, ale nenadchla.

Proč zrovna Oscar Wilde?

„Hledali jsme hru pro tři lidi. A Oscar se nám zdál jako dobrý nápad. Moc se o něm neví. Jeho život byl takový košatý. Také se tam objevují všeobecná témata jako génius ve společnosti.“

Jaký je váš osobní postoj k Oscarovi?

„Můj postoj k němu je takový, jak jsem se ho snažil ztvárnit. Napůl génius a napůl komplikovaná osobnost, možný hajzlík i společenský analfabet.“

Co na to diváci?

„Moc se mi to nelíbilo.“

„Nikdy mě nenapadlo, že ke slovu hra může existovat předpona pro– a dá se to použít k divadelní řeči.“

„Jo, bylo to určitě skvělé. Skvělý herecký výkon.“

Poznámky z diskuse:

- Nemusím se připravovat k maturitě.
- Pěkné herecké výkony.
- Dobré přechody mezi náladami.
- Možná více zajímavějších faktů.
- Vyžadovalo by to změnu energie.
- Zlepšit kostým Wilda, aby to sedělo s realitou.

Třetí věk—Analéma

Třetí věk je soubor plný žen v postarším věku, který funguje už od roku 2008. Na letošní Přemostění přijely s představením Analéma.

Inscenace nahlíží do života důchodců, kde ukazuje stereotypní každodenní aktivity. Řeší otázky typu - *Co tady po mně zůstane? Jaké bylo mé osudové rozhodnutí? Můžu být hrdá na svůj život?* Autenticky představuje životy hlavních akterek. Celé to působí hrozně mile, je to představení, na které byste mohli koukat pořád. Přestože herečky většinu času sedí, pohyb představení rozhodně nechybí. Energie a síla osobních výpovědí nese celé dění na klidné vlně. Představení má i svůj skvělý rytmus, který je v některých scénách doprovázen hlasitým otáčením denních listů. Pál bych si více takovýchto možností, kde nám mladším bude starší generace předávat své zkušenosti a dovednosti.

Co pro vás znamená divadlo?

„Moc, protože jsem učila na základní umělecké škole literárně dramatický obor. Jsem ráda, že teď jako důchodkyně jsem se k tomu mohla aspoň trochu vrátit. Vzhledem k mému onemocnění mě to drží hrozně nahoře. Už jsme spolu prožili krásných deset let, což je pro mě důležité.“

Plníte si své sny?

„Něco určitě. Mám takové sny, které si myslím, že bych si mohla splnit. Spoustu už nemohu, ale něco určitě ještě zvládnou.“

Jaký dělá Věra štrůdl?

„Věra dělá super štrůdl. Hlavně často a pravidelně.“

Poznámky z diskuse:

- Velmi silné téma. Problém je v tom, že naše generace tolik nenaslouchá a připomínky prarodičů jsou brány jako jakýmsi odkladištěm.
- Těžké téma, které bylo odlehčené příjemným vtipem.
- Chvilka jsem si připadal, že sedím u babičky na gauči a ona mi něco vypráví.
- Zprávy jsou pestré a tvoří pěknou mozaiku.
- Dotýká se to všech. Je to hra s časem a prostorem.
- Není to ublíženecký a to je strašně důležitý.
- Velmi dobře vymyšlená forma a skvělá práce s rytmem.

Co na to diváci?

„Moc mě to zasáhlo. Bylo to jedno z nejlepších amatérských představení, co jsem snad kdy viděl. Líbila se mi upřímnost, na herečkách bylo vidět, že mají něco odžitě, že mají ty zkušenosti a to tomu dávalo obrovskou sílu.“
 „Daly do toho to svoje. Bylo vidět, že jsou to prostě ony. Moc jim fandím.“
 „Na konci jsem brečela. Bavilo mě to a bylo vidět, že to baví i je.“

Li-Di—Pět ve stejných šatech

Páteční festivalový den zakončil soubor Li-Di s inscenací *Pět ve stejných šatech*. Co se může stát, když se v jedné místnosti sejde pět družiček a společně si uvědomí, že nevěstu vlastně nemají rády?

Pro mě osobně bylo představení nemastné neslané. Co se týče herecké stránky inscenace, tak si není na co stěžovat, herci své postavy věrohodně ztvárnili, nevypadávali z role. Na můj vkus byla scéna přepřádaná - rozhodně bych něčeho ubrala. Co bych také ráda vyzdvihla, je výběr písniček, které se nám snažily charakterizovat jednotlivé postavy. Můj celkový dojem z představení je neutrální. Nenadchlo, ale ani nezklamalo.

Byl prvotní nápad postavy rozlišit do různých barev nebo až v průběhu zkoušení?

„Hned na začátku, když jsme řešili nějaké scénograficko-výtvarné pojetí. My jsme to řešili technicky, že musíme mít stejné šaty a ty barevně rozlišit. A aby bylo rozlišení pro diváky na nějakou delší vzdálenost.“

Řekli jste si hned, které rekvizity chcete používat?

„Přicházelo to nějak postupně. Některé věci byly jasné už od začátku. Z technického hlediska jsme museli přijít na to, co je tam potřeba. Ještě jsme se snažili, tam nějaké další věci nejsou potřebné.“

Když je to podle předlohy, proškrtávali jste nějak scénář?

„Výrazně.“

Poznámky z diskuse:

-Připadalo mi to jako Sex ve městě a byla to dost dlouhá epizoda.

-Skvěle typologicky obsazené. Nakousla se témata, která pro mě byla poté zcela zbytečná. Nedostal jsem na ně své odpovědi.

-Bylo to zdlouhavé, ale nenudil jsem se.

-Připomíná mi to francouzský komiks Pupíky.

-Výborné herecké výkony.

-Vypadalo to jako Troškovy filmy. Je to totiž postavené hláška na hlášce a jde to stále dokola. Nevychází se to dál.

Co na to diváci?

„Ač to bylo dlouhé představení, chtěl bych je pochválit, že mě bavili. Takové téma jsem ještě neviděla.“

„Bylo to strašně dlouhý a nekonečný. Celou dobu jsem čekal, jak to skončí, ale neskončilo to vlastně nijak. Kdyby to skončilo v půlce, měl bych asi stejný pocit. Nijak to pro mě negradovalo.“

„Pro mě se tam nic nedělo. Ale herecky dobře zvládnuté.“

„Mně to přišlo jako taková americká show. Na můj vkus moc dlouhé, ale pořád jsem se bavila. Vždycky někdo přišel, kdo to mohl oživit.“

Mohl bys být organizátor PřeMostění?

1) V prázdné chodbě najdeš zvratky. Co uděláš?

- a) Naženu někoho, kdo by to mohl uklidit, protože to nezvládnou.
- b) Přidám něco k tomu.
- c) Vyválím se v nich.

2) Pavel ti řekne, že musíš sehnat „ugh“. Co uděláš?

- a) Seženu „ugh“, ať je to cokoliv.
- b) Donesu mu kokain.
- c) Půjdu se zabít, protože to nemá smysl.

3) V baru ti dojdou toasty. Co uděláš?

- a) Půjdu je koupit.
- b) Začnu se modlit k Velkému Toastu, aby mi svěčil tajemství nekonečného toastu.
- c) Asi si omlátím toaster o hlavu, dokud nepadnu do bezvědomí.

4) Soubor ti napíše, že nemůže přijet. Co uděláš?

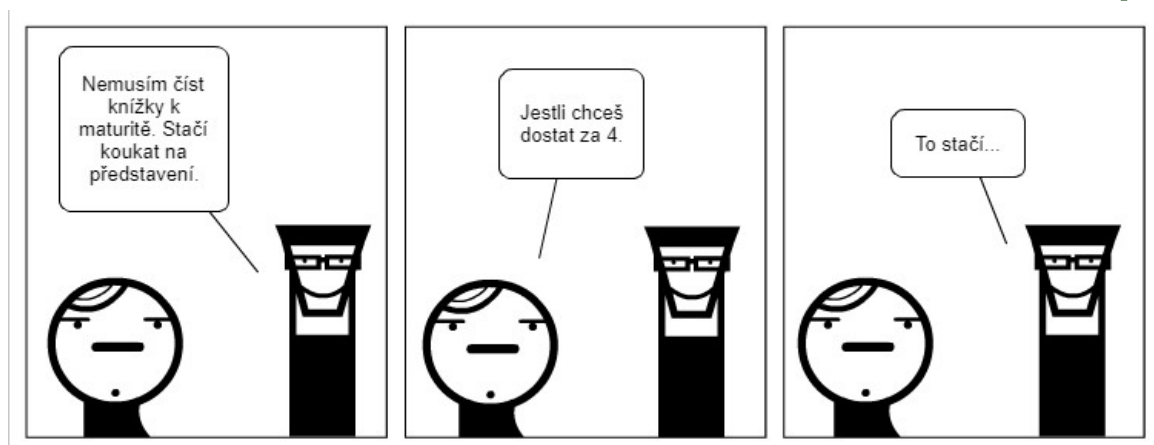
- a) Vytvořím nový divadelní soubor a nazkouším s ním nějakou hru.
- b) Napíšu jim, že přijedou i tak.
- c) Začnu skákat do zdi a budu doufat, že přijdu na něco chytrého.

5) Najdeš pytlík nějakého bílého prášku. Co uděláš?

- a) Udělám z něj bábovku.
- b) Rozjel bych vlastní byznys s drogami.
- c) Zeptám se Pavla, jestli to není jeho.

A	B	C
Řekněte prdel. Řekněte... PRDEL. Máte na to? Řekněte...	Příští rok s tebou počítáme! Máš skvělé předpoklady pro zvládání stresu.	You are the Globglogabgalab. The Schwabboldlabblewabble gabbleflebablablablab. A to fakt existuje...

strip

Odpovídám na zvědavé otázky, jsem tu pro Vás. Jsem tu s Váma. Zítra bude odpovídat Bára!

By Pavel Skála

Dostanu jídlo zdarma, prosím?

A nechceš víno a cigaro?

Kolik dětí bude mít ještě Pavel Skála?

Kolik je na světě dívčích jmen?

Má Skála koule?

Bydlím v Mostě! Ty by ses odstěhoval/a do Mostu kdybys neměl/a koule. ŽÍT v Mostě je něco jako nosit koule prokletě nízko.

Kam se poděla láska?

Do slova Skála.

Kolik stojí Přemostění?

Tolik, kolik na něj dostaneme.

Proč málo lidí přispělo na Přemostění?

Na Přemostění přispělo mnoho lidí, minimálně tím, že jsou tady.

O čem se v noci zdálo Evičce Spoustové?

O Bridžit Džounsové. A o sexu ve městě. Ve městě Most.

Zeptej se věštecké koule!

Jak budou vypadat moje děti?

Doufej, že ne jako ty.

Názor na paštky?

Jsem vegetarián. VE-GE-TA-RI-ÁN.

Tvé poprvé?

Bylo to ve sprše. Byla jsem celá vlhká, když mě ohmatával. A pak se mě zeptal, jestli bude bohatý.

Je tu ještě někde beton?

Ses slepá/ý nebo blbá/ý? Jsi v Mostě, tady je beton všude.

Jak moc je Janča sexy?

Ne.

Proč se vlastně vytvořila věštecká koule?

#serunato

Kde se nachází skladiště toaletního papíru? Jaký je aktuální stav ruliček?Soutěž č.1 je pořád v plném proudu do konce festivalu!!!Soutěž č.2!!!

1. Sex nebo bramborovej salát.	- David Bolech
2. Tričko—proužky svisle nebo vodorovně?	- Kamilka Hejhalová
3. Země je kulatá/placatá	- Hyněš

Nevíte? Volejte:

Pavel Skála: 774 162 298

Barbora Gréeová: 777 668 693

Jan Dinstpír: 739 020 691

Soutěž č.3!!!

Kdo vymyslí otázku, na kterou Věštecká koule nedokáže odpovědět, vyhrává!